

Фото із сайту ukrposhta.ua

**Перемоги
всім нам
у 2023 році!**

Все буде Україна!

Цікава

ГАЗЕТА *на вихідні*

4 січня 2023 року №1(264) Ціна 7 грн

Дякуємо ЗСУ за Різдво!

«Незвичайні шахи під час війни» – так назвали це фото у найбільшій телерадіомовній компанії світу.

Фото із сайту getty.images.com

● **ФОТОФАКТ**

«Незвичайні шахи під час війни»

Серед найбільш вражаючих фотографій 2022 року відомий арткритик і дописувач BBC Culture Келлі Гров'єр обрав і світлину з України, на якій наші воїни грають у шахи... коктейлями Молотова

Лія ЛІС

Ось як він описує цей знімок: «Через два тижні після повномасштабного і незаконного вторгнення російських військ в Україну з'явилося і стало вірусним фото гри в шахи бійців підрозділу територіальної оборони, яким доручили охороняти барикаду на околиці східного Києва після комендантської години.

Що ж такого надзвичайного в опівнічному матчі, окрім великої дошки, на якій грали на морозі? Те, що шахові фігури були виготовлені не з дерева, слонової кістки, смоли чи пластику, як зазвичай, а зі смертоносних коктейлів Молотова – яскраво символізуючи величезні та запальні ставки нової війни».

Так і хочеться дописати – війни, в якій українці готові до останнього захищати свою предковичну землю. Навіть виходити з коктейлями Молотова проти бетонів і танків, але не здаватися.

Які ще світлини з України вразили світ – ви дізнаєтесь на с.12

Перемога України в кожному з нас!

● ТЕМИ НОМЕРА

Михайло Діанов

Він таки зіграє на гітарі: захиснику «Азовсталі» прооперували руку в США

Михайло Діанов передав усі кошти, які українці збирали на його лікування, на допомогу іншим нашим бійцям

с.7

У 2014 році Василю Пелишу окупанти відрубали руку за тату «Слава Україні!»

Але він повернувся на фронт, щоб віддати своє життя за нас

с.6

Василь Пелиш

Юрій Городецький

Найспівучіший воїн України разом із побратимами хоче помститися росіянам за свого командира

Звідки такий неймовірний голос у 25-річного Юрія Городецького?

с.9

Олена Курило на фото

«Її лице було схоже на поле битви»

Портрет пораненої вчительки Олени Курило із Чугуєва продали за 100 тисяч доларів

с.6-7

Олена Курило на картині

● ПУЛЬСТИЖНЯ

Фото із сайту eadaily.com.

Бенедикт XVI став першим за 600 років і шостим Папою в історії, який зрікся престолу

Помер колишній Папа Римський

Серце Бенедикта XVI зупинилося у 95 літ

Леонід ОЛІЙНИК

Він був понтифіком (265-м Папою Римським) із 2005-го по 2013 рік, коли оголосив про своє рішення зректися – «на благо Церкви». Тоді Бенедикт XVI (в миру – уродженець Німеччини Йозеф Алоїс Ратцінгер (Ратцінгер)) пояснив, що не має достатньо сил для виконання своїх обов'язків.

Він знав 7 мов: досконало володів німецькою, англійською, італійською, французькою, іспанською та латиною, а також міг працювати з португальською. Мав велику приватну бібліотеку, яка налічувала понад 20 000 книг. Умів керувати вертольотом, але ніколи не вчився водити автомобіль. Чудово грав на фортепіано. Дуже любив котів і до самої смерті зберігав дві м'які іграшки, які йому в дитинстві посила мама, коли важко хворів.

Фото із сайту tabloid.prawda.com.ua.

Кров невинно убієнних українців їй не болить...

Повалій розважала росіян «Червоною рутою»

От сволота!

Лія ЛІС

Піднесений настрій кацапам, які в новорічну ніч зловтішалися через ракетні обстріли України, забезпечила ще й 58-річна співачка Таїсія Повалій. Взнявши участь у святковому концерті з пропутінськими артистами-пропагандистами, вона заспівала «Червону руту».

Для веселенького номера Таю укомплектували парубками, що гопцювали навкруг неї на сцені в капелюхах із соняшниками.

Нагадаємо, внаслідок ракетного обстрілу росіян 31 грудня було пошкоджено, зокрема, столичний палац «Україна», де Повалій так кортіло дати ювілейний концерт.

● ОФІЦІЙНО

«Будемо битися. А коли переможемо – будемо обійматися»

Із новорічного звернення Президента України Володимира ЗЕЛЕНСЬКОГО

ДОРОГІ УКРАЇНЦІ!

...24 лютого мільйони з нас зробили вибір. Не білий прапор, а синьо-жовтий стяг. Не втеча, а зустріч. Зустріч ворога. Опір і боротьба.

...У великій війні немає маленьких справ. Немає непотрібних. Кожен із нас – борець. Кожен із нас – фронт. Кожен із нас – основа оборони.

Ми б'ємось як одна команда – уся країна, усі наші регіони.

...Це рік, коли Україна змінила світ. А світ відкрив Україну. Нам казали: капітуляція. Ми обрали контрнаступ! Нам казали йти на поступки та компроміси. Ми йдемо у Євросоюз і НАТО.

...Українці дивують. Українцям аплодують. Українці надихають.

Чи є щось, що може нас злякати? Ні. Чи є хтось, хто може нас зупинити? Ні.

Бо ми всі – разом.

Ось за що ми воюємо. Одне за одним.

Найкращий для нас салют – на складах окупантів. Найкращий подарунок – цифри у звіті Генштабу.

Ми не знаємо достеменно, що принесе нам новий, 2023, рік. Але готові до всього.

Нові здобутки? Ми будемо щасливі. Нові удари? Ми будемо непохитні. Продовження боротьби? Будемо битися. А коли переможемо – будемо обійматися.

Фото із сайту president.gov.ua

«24 лютого ми почали творити нашу Перемогу».

ДОРОГІ УКРАЇНЦІ!

Нехай цей рік буде роком повернення. Повернення наших людей. Воїнів – до своїх родин. Полодених – до своїх домівок.

Переселенців – до своєї України.

Кожен із нас – борець. Кожен із нас – фронт. Кожен із нас – основа оборони.

Повернення наших земель. І тимчасово окуповані стануть навзавжди вільними.

Повернення до звичного життя. До щасливих хвилин без комендантської години. До земних радощів без повітряних тривог.

Повернення того, що у нас вкрали. Дитинства наших дітей, спокійної старості наших батьків.

Щоб на канікулах онуки приїхали до бабусь і дідусів. На кавуни в Херсон. І на черешню в Мелітополь.

Щоб наші міста були вільними. Наші друзі – вірними.

І щоб у звітах біля цифри 100 тисяч знищених ворогів, тисяч одиниць знищеної російської техніки з'явилася наша головна цифра і головний успіх – 603 628 кілометрів квадратних. Площа незалежної України, як це було з 1991 року. Як це буде завжди.

Нехай усе це принесе новий рік. Ми готові за це боротися. Ось чому кожен із нас тут. Я тут. Ми тут. Ви тут. Усі тут. Ми всі – це Україна.

**Слава Україні!
З Новим роком!**

● ПРЯМА МОВА

Олексій РЕЗНІКОВ, міністр оборони України, у своєму новорічному привітанні побажав, щоб 2023-й став роком нашої Перемоги:

Увесь цивілізований світ пишається і надихається українцями і нашим героїзмом! Цього року ми де-факто стали частиною НАТО. Ця співпраця продовжуватиметься... Я дякую всім, хто підтримує нашу армію і є частиною всенародного опору російським окупантам. Ми пам'ятаємо усіх, хто віддав своє життя за Україну та її майбутнє. Ми зробимо все можливе і неможливе, щоб наступного року мільйони наших людей повернулися в Україну і зустріли Новий рік вдома, з рідними.

Бажаю, щоб 2023-й став роком нашої Перемоги! Сьогодні ми усі разом творимо диво. І новорічне бажання у нас – спільне. Тому воно обов'язково збудеться! Все буде Україна!

● МАГНІТНІ БУРІ У СІЧНІ 2023 РОКУ

● Слабкі: 10, 11, 12. ● Середні: 3, 4, 5.

Джерело: ukr.net.

● СЛОВО – ЗБРОЯ!

Посольство США обирало фразу року під час обстрілу

І як, гадаєте, звучить ця цитата?

Микола ДЕНИСЮК

Американські дипломати, які працювали у столиці України новорічної ночі в укритті, розповіли, що за цей час обрали фразу 2022-го послання для путінського корабля.

«Дипломати посольства США в Києві разом у підвалі посеред ночі під час жорстоких нападів росії на Україну провели опитування щодо нашої

Фото із сайту ukrposhta.ua.

А за маркою про «корабль» у 2022-му стояли великі черги.

улюбленої цитати 2022 року. Перемогла фраза (мабуть, не дивно): «Русский военный корабль, иди...» – зазначили в американському дипломатичному відомстві.

● ТІЛЬКИ ФАКТ

Українська сторона висловлює жаль з приводу помилки, що призвела до вибуху гранатомета у кабінеті начальника поліції Польщі Ярослава Шимчика й очікує на подальшу плідну співпрацю з Варшавою. Про це йдеться у спільній заяві за результатами зустрічі у Варшаві глав МВС України і Польщі Дениса Монастирського і Маріуша Камінського.

● **ІМ'Я УКРАЇНИ**

Кадиров ще й зараз пропонував величезні гроші за... голову Бандери

1 січня 2023-го українці відзначили 114-ту річницю від дня народження лідера Організації українських націоналістів, символу українського спротиву – Степана Бандери (1909–1959)

Василь КІТ

Попри розповсюджений міф, Степан Бандера ніколи особисто не очолював УПА. Український інститут національної пам'яті пояснює, що Степан Андрійович очолював Організацію українських націоналістів (революційну) і Закордонні частини ОУН у 1946–1959 роках. Українською повстанською армією безпосередньо командували Василь Івахів, Дмитро Клячківський, Роман Шухевич і Василь Кук.

Степана Бандеру нацисти 4 роки тримали в ув'язненні, зокрема в

Фотокіллаж із сайту molbuk.ua.

Страшний сон путіна і кадірова...

агентом КГБ Богданом Сташинським у Мюнхені у 1959-му, але й досі залишається символом українського спротиву. Пісню «Батько наш Бандера, Україна – мати...» переспівують мільйони.

Торік у березні виник курйоз,

такими словами: «Добрий вечір, ми з України. Хочу передати одному вівцет*аху Кадирову, що я тут і ще не помер. Ти і твої шакали скоро згинуть з лиця землі. Орда не пройде. Тут ганьба і пекло ваше. Українці – сильна нація, тому ми переможемо».

До речі, справжньому Степанові Бандері приписують слова «І прийде час, коли один скаже: «Слава Україні!», а мільйони відповідатимуть: «Героям слава!», хоча в збірнику його цитат цієї фрази немає. Тим не менш, українці в мережі пишуть, що пророцтво Степана Андрійовича збулося. Хіба не так?

Слава Україні! Героям слава!

Прислухайтесь до Степана Бандери:

► «Коли поміж хлібом і свободою народ обирає хліб, він зрештою втрачає все, в тому числі і хліб. Якщо народ обирає свободу, він матиме хліб, вирощений ним самим і ніким не відібраний».

► «Самостійну державу може здобути собі український народ тільки власною боротьбою і трудом».

► «Наш народ завжди прагне волі для себе і бажає її для інших народів. Він боровся і бореться за правду і справедливість».

► «Без власної держави, без визволення, отже, і без визвольної боротьби, Україна не може мати ані свободи, ані добробуту, ані якої-небудь тіні демократії».

► «З москалями нема спільної мови».

коли голова Чечні Рамзан Кадиров заявив, що головним ворогом російського народу є «представник неонацистського руху Степан Бандера». За його голову оголошена грошова винагорода в розмірі 250 тисяч рублів.

«Я вивчив усю схему і тактику цієї неонацистської нечисті і можу з упевненістю сказати, що головним ворогом російського народу є Бандера. Мої бійці зовсім скоро розправляться з ним, а пізніше – з усією іншою нацистською діяльністю», – запевнив Кадиров.

Соцмережі тоді вибухнули мемами на цю тему, найяскравішими з яких були: «Друзі! Прохання не поширювати інформацію про місцезнаходження Степана Андрійовича Бандери!». А сам Бандера «відповів» на погрози про свою ліквідацію

— **Головним ворогом російського народу є Бандера. Мої бійці зовсім скоро розправляться з ним, а пізніше – з усією іншою нацистською діяльністю, – запевнив Кадиров.**

одиначній камері концтабору Заксенгаузен. Відрізаний від світу, він не знав, чи продовжують боротися побратими в Україні. Але лідер ОУН все одно не погодився відкликати Акт відновлення Української Держави.

Як відомо, 30 червня 1941 року ОУН(б) проголосила «Акт відновлення Української Держави». А вже 5 липня Степана Бандеру через відмову відкликати «Акт відновлення...» посадили у Кракові під домашній арешт, а в подальшому ув'язнили у Берліні, згодом він потрапив до концтабору Заксенгаузен. Почалися масові арешти учасників ОУН – за деякими даними, було заарештовано 80% керівного складу ОУН(б). «Відновлена держава» не проіснувала й тижня.

Степан Бандера був убитий

● **ПУЛЬС ТИЖНЯ**

Лукашенко зробив себе... путіним і оголосив «рік миру»

Самопроголошений президент підписав зміни до закону «Про Національні збори (парламент) республіки білорусь», які дозволять йому після формального припинення повноважень залишатись у політиці довічно

Василь КІТ

Аналогічне положення було схвалене і в росії у 2020 році, де путін після теоретичного припинення повноважень президента зможе бути членом ради федерації рф.

А через кілька днів кривавий бацька знову ошелешив усіх, видавши на-гора нове розпорядження: «Президентом республіки білорусь 2023 рік оголошено роком миру та творення. Відповідний указ №1 від 1 січня 2023 року підписав голова держави олександр лукашенко». І це попри участь білорусі у війні проти України!

В указі додається, що такий крок «стане білоруською відповіддю на мілітаризацію у європейському регіоні».

● **Я ТАК ДУМАЮ!**

Бог на нашому боці

Ми не обирали війну. Але ми прийняли бій. І сам Бог на нашому боці

Валерій ЗАЛУЖНИЙ,
Головнокомандувач ЗСУ

На наших плечах і плечах наших рідних – важкі випробування, біль і страждання. Це Різдво має присмак сліз і колір крові.

Проте нам вистачить сил здолати ворога. У боротьбі народжується нація. Хай вас, рідні, береже Господь.

Нехай наша Перемога стане початком розквіту України і кінцем для росії.

Всіх, хто в строю, хто зараз утримує наші позиції; рідних і близьких наших захисників і захисниць; всіх, хто молиться, вірить, допомагає Збройним силам; всіх, хто разом із нами протистоїть світовому злу, – з Новим роком і Різдвом Христовим.

● **ПРОШУ СЛОВА!**

«Нам не потрібен мир на умовах путіна»

Нещодавно вийшла стаття у Financial Times британського журналіста-міжнародника Гідеона Рахмана, де він говорить про корейський сценарій для України. Описує його так: частина України буде окупована, але ж в іншу частину піде і фінансова, і матеріальна допомога. Він наголошує: «Ви станете такою ж квітучою країною, як Південна Корея...»

Олексій ГАРАНЬ, історик,
політолог, науковий директор
Фонду «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва

Але ж це абсолютно недоречно порівняння! По-перше, це була війна дійсно між двома Кореями. Одна – комуністична, друга – не комуністична, а нас хоче підкорити інша імперія. Вона прагне окупувати частину нашої території як мінімум, а максимум – знищити. То в чому ж має полягати компроміс? Для чого нам це перемир'я? Ми кажемо навпаки: дайте більше зброї, щоб могли зрештою відновити нашу територіальну цілісність.

Якщо ми подивимося на суспільні опитування, то українці не хочуть миру на умовах путіна. 93 відсотки українців вірять в Перемогу України, і лише 3 відсотки не вірять або скоріше не вірять у Перемогу. В той же час ми питали, а що ж таке перемога. І 54 відсотки кажуть, що це повне відновлення української територіальної цілісності. А 22 відсотки – навіть радикальніші: вони вважають, що Перемога у війні – це знищення російської армії і сприяння повстанню і розпаду самої росії.

Більше публікацій — на сайті

VOLYN.COM.UA

● ОФІЦІЙНО

Петро Порошенко: «У новому році путіна чекає поразка, а нас – Перемога»

П'ятий Президент України зазначив, що у 2022-му Україна вистояла як держава, але попереду ще велика боротьба, яка потребує єдності і солідарності

Ольга СОКОЛОВА

«**М**інає важкий рік. Найважчий. Рік великих втрат, але і рік великих героїв. Цього року ми навчилися жити без світла. Але зрозуміли, що світло в нас самих. Ми дізналися, яку потугу мають єдність і солідарність. Коли всі українці об'єднані всередині себе, і весь світ – разом з Україною», – наголосив п'ятий Президент.

«Україна вистояла як держава. Ми, українці, стали набагато сильнішими. Ми – нація відважних і відчайдушних воїнів. Подзвоніть і напишіть знайомим солдатам і офіцерам. Подякуйте та привітайте наших ангелів-охоронців», – закликав лідер «Європейської Солідарності».

Марина Порошенко звернулася до українських родин, розлучених війною, якнайшвидше возз'єднатися: «Моє побажання у цей день – нехай особливе тепло новорічної ночі подолає великі відстані і з'єднає розділені війною сім'ї. Що більшого можна

«Українці навчилися жити без світла. Але зрозуміли, що світло в нас самих».

зичити нашим родинам, ніж Перемоги, миру і возз'єднання у новому, 2023-му?!»

«За цей рік ми стали дорослішими на десятиліття. Ми зрозуміли, що найбільша цінність – то свобода і людина.

Ми робимо все можливе, аби зберегти якомога більше життів. Зброя, шоломи, броніки, дрони точно цінніші, ніж коштовності. Наші вітання усім волонтерам. Вони теж часом творять дива. Замість офісу ми майже увесь минулий

рік базувалися на цьому величезному складі, з якого десятками, сотнями маршрутів на фронт їхала техніка, амуніція, засоби захисту і навіть зброя», – додає Петро Порошенко.

Україна вистояла як держава. Ми, українці, стали набагато сильнішими. Ми – нація відважних і відчайдушних воїнів. Подзвоніть і напишіть знайомим солдатам і офіцерам. Подякуйте та привітайте наших ангелів-охоронців.

Він також застеріг: зима буде важкою. «Холодною, як крига, – в тилу. На фронті – гарячою, як пекло! Але на воєнних дорогах у поїздах на фронт я зустрічався з тисячами різних людей, цивільних і військових. Тому знаю: ми переможемо», – наголошує Порошенко. П'ятий Президент процитував слова Василя Симоненка, адресовані російським варварам:

*Ви, байстрюки катів осатанілих,
Не забувайте, виродки, ніде:
Народ мій є! В його гарячих жилах
Козацька кров клекоче і гуде!*

«Ми показали, що можемо творити дива. путін хотів бліцкригу за три дні, а вже безнадійно застряг на понад триста днів. Наступного року на нього чатує поразка, а на нас – чекає Перемога!» – переконаний Петро Порошенко.

● ФОТОФАКТ

І не факт, що цій катюзі місце навіть у Художньому музеї.

Катерина нарешті пішла за кораблем

В Одесі демонтували пам'ятник тій, якій, як і ще одному каті – Петру I, присвятив свої гнівні рядки Тарас Шевченко: «Це той первий, що розпинав нашу Україну, А вторя доконала вдовусиротину...»

Василина СМЕТАНА

В Одесі знесли монумент російській імператриці Катерині II, який офіційно називався

«Пам'ятник засновникам Одеси», бо разом із нею у скульптурній композиції були її фаворити – Григорій Потьомкін, Платон Зубов, Франц де Воллан та Йосип де Рібас (у народі його так нарекли – «Катерина і її коханці»).

Згідно з рішенням місцевої влади (за демонтаж після звернення Володимира Зеленського проголосувало аж 97,7% депутатів міської ради), фігури Катерини та її сподвижників передадуть до місцевого Художнього музею як пам'ятки національного значення.

● ЖИТТЯ ВДАЛОСЬ!

Ахметов хоч і найбільше збіднів, але і далі – найбагатший

Видання Forbes, яке опублікувало рейтинг, констатує, що війна таки вдарила по гаманцях і вітчизняних багатіїв: їхні статки порівняно з початком лютого впали більш ніж на 20 мільярдів доларів – до 22,5 мільярда «зелених»

Василь КІТ

Очолує рейтинг найбагатших українців 56-літній Рінат Ахметов, він же є одним із тих, хто втратив найбільше. У грудні його статки оцінюються в \$4,4 млрд, тоді як у лютому вони становили \$13,7 млрд.

Другу й третю сходинки посіли представники IT-сектору – Максим Литвин і Олексій Шевченко, які володіють компанією Grammarly. Статки кожного з них просіли з \$4 млрд у лютому до \$2,3 млрд на цей час.

На четвертому і п'ятому місцях – представники металургійного бізнесу Віктор Пінчук (\$2,2 млрд, мінус \$0,4 млрд проти лютого) і Костянтин Жеваго (\$1,4 млрд, мінус \$0,7 млрд) відповідно. Останнього, до речі, нещодавно затри-

Жах: Рінат Леонідович втратив понад 9 мільярдів доларів!

мав Інтерпол на вимогу української влади, яка звинувачує його у відмиванні сотень мільйонів доларів.

У десятку найбагатших потрапили Олександр і Галина Гереги (\$1,2 млрд), Влад Яценко (\$1,1 млрд), Вадим Новинський (\$1 млрд), Геннадій Боголюбов (\$1 млрд) і Сергій Тігіпко (\$870 млн).

● СВІДЧУ Й ЗВИНУВАЧУЮ!

«Думала, що я в божевільні»: вчителька провела в полоні рашистів понад пів року

25-річна Вікторія Андруша працює в школі у Броварах, що на Київщині. У перший же день повномасштабного російського вторгнення, 24 лютого, поїхала до батьків у село Старий Биків Чернігівської області, яке за кілька днів було окуповане. У дім увірвалися росіяни, перекинули все догори дном, а саму Віку забрали та відвезли у невідомому напрямку. Пів року батьки Вікторії гадки не мали, де їхня дочка. А дівчину, як виявилось, вивезли до Росії, де посадили у сізо. Про те, що довелося пережити, як вдалося вижити й не збожеволіти в полоні, Вікторія розповіла «ФАКТАМ»

жителів. Четверо з них були місцеві, а ще двоє, як і я, приїхали до рідних. 27 лютого наше село вже було окуповане, рашисти увірвалися до нашої хати і буквально перекинули все догори дном. Знайшли мій телефон зі зробленими з вікна фотографіями військової техніки, після чого один із них сказав: «Це вона. Забирайте її». Після мого викрадення вони ще двічі вдиралися до батьківського дому та шукали якісь документи. Можливо, мій диплом педагога, бо не вірили, що я вчителька. Вони висували різні абсурдні версії – навіть про те, що мене ще 2014 року завербували українські спецслужби й насправді я не вчителька, а розвідниця.

– Першу ніч після викрадення провела у льоху приватного будинку. Потім мене перевезли до наметового містечка – це був табір для полонених, де я пробула кілька тижнів.

стіний моральний пресинг, приниження, погрози. Одне з найчастіших знущань – поголити... Мене повели на так звану санітарну обробку, де посадили поруч із відром, заповненим волоссям інших полонених, та увімкнутою машинкою для гоління. Заявили, що зараз підстрижуть і мене. Я злякалася, але намагалася цього не показувати. В результаті вони мене не підстригли, але погрожували цим ще не раз – особливо коли їм не подобалася якась моя відповідь. Багато запитань були більш ніж дивними. Наприклад, вони могли спитати, скільки є заповідей Божих. Коли я відповідала, що десять, перепитували: «А може, все-таки дванадцять?».

Закінчення на с. 8

Катерина КОПАНЕВА, fakty.ua

“ Мене росіяни називали коригувальницею вогню. А таких вони ненавидять. Тож був постійний моральний пресинг, приниження, погрози. Одне з найчастіших знущань – поголити... ”

«ТИ ЗАВЕРБОВАНА РОЗВІДНИЦЯ!»

Жінку звільнили з полону два місяці тому, зараз вона проходить реабілітацію. Попри те, що згадувати пережите складно, нещодавно молода вчителька виступила на Міжнародному форумі європейської України у Берліні, де розповіла про злочини росіян.

– Для мене важливо, щоб світ знав правду про те, що творять окупанти з мирними людьми, – каже Вікторія. Вона не приховує: коли рідне село окупували росіяни, вона намагалася допомогти ЗСУ та передавала інформацію про переміщення ворожої техніки.

– Першого ж дня, коли росіяни заїшли на територію сусіднього села, вони розстріляли шістьох мирних

Після цього було курське сізо.

За словами Вікторії, окупанти застосовували щодо неї фізичну силу. Від наслідків побоїв вона лікується й досі. Однак не менш важким був і психологічний та моральний тиск.

– У сізо в Курську все залежало від того, хто ти та в чому тебе звинувачують. Мене росіяни називали коригувальницею вогню. А таких вони ненавидять. Тож був по-

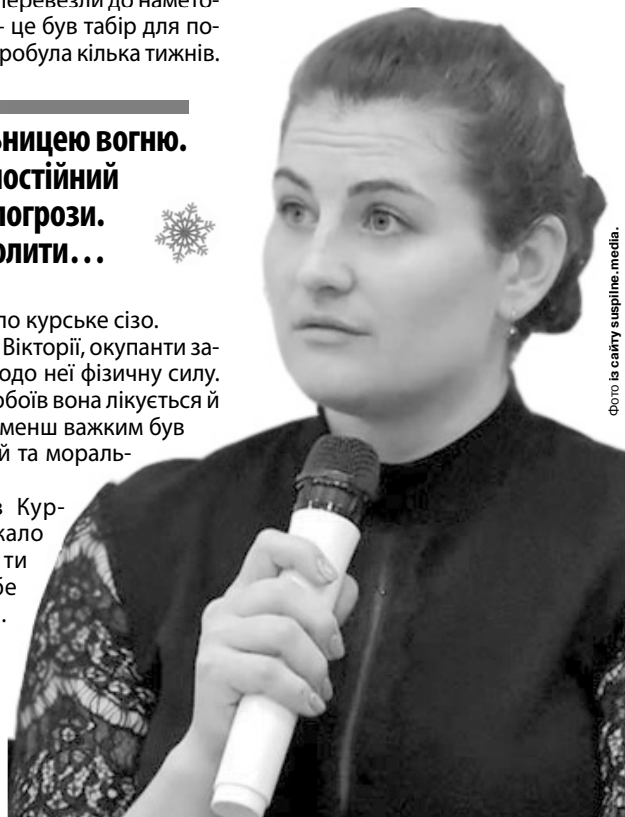

фото Іса Саліна Suspline, media.

«У мене не було зв'язку з рідними, але я була абсолютно впевнена, що вони роблять усе можливе, аби скоріше мене звідси витягти».

● СВІТ ІЗ НАМИ!

Шер повісила... путіна

Зіркова американська співачка та акторка показала оригінальну ялинкову іграшку

Лія ЛІС

76-річна Шер (на фото) продовжує висловлювати підтримку українському народові. Вона привітала своїх прихильників з Но-

вим роком, побажавши кожному щастя. У наступному дописі в Twitter вона опублікувала світліну, на якій зображена новорічна ялинка. На ній висить особлива іграшка – путін, що тримає в руках прапо-

ри Росії та радянського союзу.

У коментарях читачі підтримали Шер. «Дуже це подобається. У тебе напрочуд гарне почуття гумору», «Прекрасна ідея!», «Це дуже смішно! Люблю твоє почуття гумору», «Всі хочуть його смерті», «Прощавай, путін!», «Приголомшливо!», «Де можна купити таке? Всі хочуть купити і його повісити», «Ідеальна ялинкова іграшка», – пишуть

фото з Twitter-сторінки ШЕР.

«Ідеальна ялинкова іграшка».

користувачі мережі з різних країн світу.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Ракета вдарила по вулиці мого дитинства

Спальний зелений квартал у Києві, де грали у футбол більше, ніж навчалися в школі, і де ви швидше знайдете АТБ, ніж «Сільпо», не кажучи вже про Центр прийняття рішень

Сергій ФУРСА, фінансист,
інвестиційний банкір,
публіцист

Ракета зробила величезну воронку в тому місці, де я в шкільні роки бігав із друзями.

Ракета направила вибухову хвилю на вікно, з якого я дивився на світ ще зовсім малим.

Ракета вибила вікна квартири, де я провів більшу частину життя, де радів і хворів, де пережив першу закоханість (про кохання, а ще й взаємне годі було й мріяти) і де читав перші свої книжки, плекаючи мрії, де чекав на результати опитувань і футбольних матчів.

Ракета вибила вікна на кухні моєї мами... Ракета зробила це тому, що якась хворе створіння у бункері наказало генералам будь-що відключити світло у Києві у новорічну ніч. За будь-яку ціну. Навіть якщо ціною буде ганьба...

Те, що відчую я, дрібниці, порівняно з тим, що переживають люди, які втрачають коханих на цій війні, які лишаються без близьких. Без житла. Без надії повернути все те, що у них забрали...

Помста — це страва, яку подають холодною. Якщо росіяни думають, що колись ми про це забудемо...

Наша ненависть не потребує криків. Вона має бути без емоцій. Але дієвою. Вона буде ефективною. Вона знайде кожного. У неї буде добра пам'ять. Вона навіть нічого не забуде, коли політики проголошуватимуть мир.

І не тільки в 2023 році ми пам'ятатимемо про це. Ой не тільки.

● ПРЯМА МОВА

Влад РОСС, астролог, в інтерв'ю ТСН. **ца сказав, що не бачить у кінці 2023-го такого правителя, як володимир путін, хоча в першій половині року він нас ще потерпає:**

Після нового року путін у лютому знову зачоче на Київ ніти, захопити Рівненську АЕС і перерізати кордон із Польщею, дійти до Молдови. Навіть молдовани почали метушитися і переживати, що це станеться. Найголовніше для нас – не втратити Рівненську АЕС. Київ ми, безумовно, відстоїмо, тим більше там закладено, заміновано всі поля, розбомблено всі мости. Ну і погода грає на нашому боці, бо це суцільне болото. Щоб перетнути болото танками, технікою, якимись броньованими машинами, для цього треба, щоби все замерзло, а в Києві зараз близько нуля. Важко в таку погоду напастися на Київ. Потрібно жорстких морозів чекати... І знову мій прогноз збувається: я раніше казав, що будуть теплі осінь і зима, що будуть високі температури. До речі, це заважає нам просуватися на Півдні...

● ГЕРОЮ СЛАВА!

Василь зрадів, коли на виготовленому протезі побачив український герб.

У 2014 році Василю Пелишу окупанти відрубали руку за тату «Слава Україні!»

Після повномасштабного вторгнення путінської орди 24 лютого 2022 року чоловік разом зі своєю дружиною знову став на захист країни. На жаль, під час обстрілу біля Костянтинівки у Донецькій області він отримав важке поранення. Лікарі у Дніпрі намагалися врятувати Василя, але не змогли...

Василь КІТ

26 серпня 2014-го під час боїв за Новосвітлівку Василь потрапив у полон. Хлопця довго били прикладами, але найгірше сталося, коли здерли одяг і побачили на руці тату із написом «Слава Україні!» та тризубом. Наколки йому зробили місяць перед тим художники з Майдану. Один із терористів узяв у танку сокиру і відтяв йому руку майже по плече. За деякими даними, катом був найманець із Сербії... Василь провів у полоні ще місяць, а потім його обміняли на родича когось із ватажків терористів. Повернувшись додому, хлопець закінчив університет, влаштувався працювати обліковцем у Старосамбірській раді Львівської області. Його було нагороджено орденом «За мужність» III ступеня. Але найголовнішим вважав для себе волонтерство. Допомагав

Мужнього воїна окупанти не залякали, бо на лівій руці він набив тризуб!

тяня Вічиста-Пелиш. – Він усе лівою рукою робив: писав, кермував, завантажував-розвантажував. Дружина пішла разом із ним служити, щоб йому допомагати». За словами матері, після вторгнення росіян на Київщину її син, попри небезпеку, вивіз звідти дружину та дітей свого побратима Олега, який у той час уже був на фронті. «Казав мені: «Мамо, треба їхати по дітей – там стріляють...». Ніколи не повірю, що мого Василька більше нема. Він так багато мені хотів допомогти. У нього стільки планів було. Він так вірив у нашу Перемогу», – плаче мати загиблого захисника. ...Попри всі зусилля медиків у Дніпрі, врятувати Василя не вдалося. Поховали 27-річного Героя у його рідному Старому Самборі на Львівщині.

Василько дуже хотів допомагати побратимам. Він усе лівою рукою робив: писав, кермував, завантажував-розвантажував.

побратимам як міг. «Усі ці роки своєю присутністю Василь нагадував, що у нас триває війна. Він без слів промовляв, що маємо робити все можливе для того, аби цю війну завершити», – згадують його друзі. Після повномасштабного вторгнення Герой узявся за волонтерство із подвоєною силою. «Василько дуже хотів допомагати побратимам, – каже його мама Те-

● ВРАЖАЮЧА ІСТОРІЯ 2022 РОКУ

Художниця із Лос-Анджелеса Жєня Гершман назвала свою картину «Перше обличчя війни». Її вона намалювала з фото Вольфганга Швана.

«Тільки встигла подумати: Боже, я не готова помирати»

Фото закривавленого обличчя вчительки хореографії з Чугуєва Олени Курило було зроблено у перший день російського вторгнення в Україну, коли в її будинок влучила російська ракета

Інна НОВИК

Жінка отримала поранення осколками скла. Перенесла кілька операцій, у тому числі на очах, у Польщі. «Я тільки встигла подумати: Боже, я не готова помирати», – згадує сьогодні Олена той жахливий день.

По дев'ятьох місяцях війни вона зустрілася з автором світлини. Це Вольфганг Шван із турецького інформаційного

агентства «Анадолу». Олена згадує, що кореспондент зазнімував її перед будівлею, коли їй наклали пов'язку на обличчя. Світлина стала однією з перших воєнних фотографій, опублікованих у світі, і змінила життя Олени. «Мені потрібне було хірургічне втручання, але лікарня в Україні не змогла допомогти, – згадує вона. – Завдяки британським журналістам я потрапила до Польщі, де мене тричі прооперували. Зараз мене чекає ще одна операція в Лондоні. Є 50-відсоткова ймовірність того, що зір відновиться».

Портрет українки приголомшив багатьох, серед них – і художницю із Лос-Анджелеса Жєню Гершман: «Це образ жінки, чие лице було схоже, я б сказала, на поле битви, і я не могла відвернутися, –

зізналась вона. – Побачила ці прекрасні, справді прекрасні блакитні очі, які дивляться на мене, і вони неначе говорили зі мною напрома... І найбільш дивовижним був її погляд, тому що уявляла, аби це була я, то б ненавиділа, мстила, боялась, але ці очі не відображали того, чого я очікувала, це були чисті очі дитини, приголомшені звірствами війни».

Російське телебачення стверджувало, що її фото є містифікацією, що вона сама є актрисою, а світлина була зроблена п'ять років тому. «Спочатку я була шокована, а потім просто посміялася з цього», – каже вона.

Жєня Гершман напилала портрет пораненої українки й оприлюднила свою роботу у Facebook, назвавши її «Перше обличчя війни». Згодом художниця заявила, що готова продати картину і витратити гроші для допомоги Україні. Робота Жєні Гершман була виставлена на сайті аукціонного дому Heritage Auctions, де невідомий покупець придбав її за 100 тисяч доларів.

За словами Олени, через знімок вона ще й стала об'єктом пропаганди окупантів. Російське телебачення стверджувало, що її фото є містифікацією, що вона сама є актрисою, а світлина була зроблена п'ять років тому. «Спочатку я була шокована, а потім просто посміялася з цього», – каже вона.

Сьогодні Олена Курило допомагає збирати допомогу для України, підтримує жінок, що постраждали від війни, та вірить у Перемогу.

● ВІД ЧОГО ХОЛОНЕ КРОВ

Колаборант здав окупантам прийомну дочку і 7 хлопців – їх усіх жорстоко вбили

У Херсонській області виявили масове поховання людей, яких розстріляли, а потім підірвали російські військові

Василь КІТ

Деталі цієї моторошної історії розповів у фейсбуці Богдан Куценко. «Чи не до кожного випадку з убивством і катуванням цивільних дотичні місцеві колаборанти. Село Мироліувка. Історія, від якої Шекспір би жажнувся. Семеро співробітників охорони фермерського господарства схоплені, зв'язані, закатовані, застрелені в голову і о четвертій ранку підірвані разом із будинком, у якому жили всі разом. Наймолодшому було 18 років, він закохався у місцеву дівчинку 16 літ, виявилось, що вітччм її бив і гвалтував з десятирічного віку. Хлопець та інші охоронці заступилися за неї, забрали до себе, пообіцяли йому проблеми, коли наші прийдуть. Вітччм був колаборантом і здав їх росіянам, як коригувальників». Усіх, як пише Куценко, розстріляли, включно з дівчинкою. Руки за спину, очі

Перепоховання 16-річної дівчини: історія, від якої Шекспір би жажнувся.

замотали скотчем – катували, потім заклали вибухівку в хату просто під убитих, імітували приліт української артилерії, і о четвертій ранку підірвали будинок. «Трупи сусідям не давали ховати ще довго – аж допоки спека й собаки не змусили. Вітччм в усьому зізнався і тепер у в'язниці. У його гаражі знайдено

речі, відібрані в односельчан, вкрадені зі школи. Усього виявлено сім тіл – шестеро хлопців і дівчинка, один охоронець досі не знайдений... Приймний тато уже сидів за убивство власного батька з матір'ю – і йому після цього дозволили дочекерити дитину», – шокований Богдан Куценко.

● НЕЗЛАМНІ

Лікарі запевняють: тепер рука повноцінно функціонуватиме.

Він таки ще зіграє на гітарі: захиснику «Азовсталі» прооперували руку в США

Світлина бійця 36-ї бригади морської піхоти Михайла Діанова з Тернополя облетіла весь світ. Фото, на якому виснажений боєць із позивним Мішаня з апаратом зовнішньої фіксації на руці й усмішкою, попри постійні обстріли ворога, стало символом незламності та мужності українських воїнів

Оксана СКРИПАЛЬ

Михайло захищав Україну ще з 2015 року, коли пішов добровольцем на фронт. Спочатку був у 79-й окремій десантно-штурмовій бригаді ЗСУ, пізніше став морським піхотинцем 36-ї бригади.

Вогнепальне поранення він отримав ще до «Азовсталі», на передовій. Михайлові зробили операцію в шпиталі в Маріуполі, він прийняв курс антибіотиків. Потім потрапив на завод Ілліча та «Азовмаш». Звідти вдалося виїхати на «Азовсталь». Він воював однією лівою рукою і найбільше не любив авіаударів по заводу.

Поранений Михайло Діанов потрапив до російського полону після виходу з «Азовсталі» 20 травня 2022 року. Там пережив знущання та катування, схуд на 40 кг. На якийсь період його відвезли у Донецьк, де металевий апарат зовнішньої фіксації знімали зв'язним методом. Дві верхні шпичі викрутили, а дві нижні просто вирвали плоскогубцями наживо. І цим ще більше пошкодили кістку, яка й так була роздроблена.

А 21 вересня Михайла разом з іншими 214 військовими звільнили з полону. Радість від цієї новини затямарили нові фото захисника: худющий, з жахливо викривленою рукою, на якій не вистачало 4 сантиметри кістки... Та українці вирішили, що їхній захисник має бути здоровим, і зібрали на його лікування... 23 мільйони 430 тисяч гривень!

У те, що дива трапляються, Діанов повірив у жовтні, коли зустрівся з президентом «Шахтаря» Рінатом Ахмето-

Михайло став символом українського духу.

вим. Від нього боєць отримав символічну футболку «Гричків» із 36-м номером. Також донеччани зобов'язалися повністю сплатити за лікування і реабілітацію захисника Маріуполя.

Тож усі кошти, які надійшли в рамках благодійного збору, Михайло передав на допомогу іншим українським арміяцям. А нещодавно, 13 грудня, захиснику України прооперували праве плече в американському Сент-Луїсі. Операція пройшла успішно. Після реабілітації права рука воїна повноцінно функціонуватиме, кажуть американські медики. Михайло дуже любить музику, колись мріяв стати бас-гітаристом. Тож вірити, що незабаром зможе знову заграти на улюбленій гітарі.

Також військовий каже, що війна закінчиться вже скоро. Перемога ж для нього настане тоді, коли «Динамо» (Київ) зіграє з «Шахтарем» на «Донбас-арені», а після матчу на стадіоні відбудеться грандіозний концерт.

Передплатні індекси «Цікавої газети на вихідні»:

60304, 60306 (для волинян), 60312 (для рівнян), 60307 (для читачів інших областей).

● **НЕЗЛАМНІ**

Поранений боєць виготовляє для побратимів буржуйки

Майстерню він облаштував удома, матеріал купив за кошти, які держава компенсувала на лікування

Лія ЛІС

На Закарпатті військовий після важкого поранення не зміг повернутися у стрій, тож опанував нову професію: щоб допомагати побратимам, взявся виготовляти буржуйки на фронт. Чоловік каже, що грубки робить багатofункціональними, аби закрити одразу кілька проблем, з якими військові стикаються на передовій, йдеться в ТСН.

До війни він не знав, як стріляти з автомата, проте вже за два дні після повномасштабного вторгнення був на фронті. Туди 35-річний Володимир Бряник вирушив добровільно, аби зупинити рашистську навалу, повернувся з-за кордону, де був на заробітках. «Я все життя пахав: звів будинок, облаштувався, обжився... Тільки почав жити і «бах» – війна. Я просто хотів йти воювати за те, що... яке право вони мають йти на

На гроші, які держава компенсувала на лікування, чоловік придбав першу партію металу й разом із двома друзями почав виготовляти пічки на фронт.

нас? От і все», – каже Володимир.

У складі 101-ї Окремої бригади відбивав наступ на Суми, а далі обороняв Луганщину. У травні в окоп чоловіка залетів ворожий снаряд, він отримав контузію та закриту черепно-мозкову травму, пережив кому. Після реабілітації хотів повернутися у стрій, та лікарі заборонили. Тоді вирішив допомагати побратимам у тилу, для цього опанував електрозварювання. На гроші, які держава компенсувала на лікування, чоло-

вік придбав першу партію металу й почав виготовляти пічки на фронт. «Я там був, знаю, що треба. Буржуйка – це тепло, а тепло – це здоров'я. Ти мерзнеш, недосипаєш, починаєш хворіти. І все –

кінець твоєї роботи, виконувати службу ти не можеш», – ділиться чоловік. Далі металобрухт йому почали зносити волонтери, а допомагати у виготовленні грубок зголосилися друзі. Тепер працюють утрюх. Грубки, які зварюють у майстерні Володимира, нестандартного розміру, вони більші за звичайні армійські. «У ЗСУвську буржуйку поміщається маленьке дровеня, а ми робимо буржуйки, щоб входило велике. Завдяки цьому вони довше тримають тепло. Біля такої грубки хлопцям можна зробити їсти, воду нагріти й помитися, одяг просушити», – каже волонтер Петро.

На фронт відправили вже понад 30 таких буржуйок, але цього замало, каже Володимир. На пічки величезна черга, а металу бракує. На виготовлення однієї в середньому потрібно 6 тисяч гривень, тож чоловік просить про допомогу тих, хто може віддати на добру справу металобрухт. «Я від військових не беру ні копійки, хоч вони і хочуть мені скидати, але я не беру. То

“ Я від військових не беру ні копійки, хоч вони і хочуть мені скидати, але я не беру. То мій принцип! Вони заслуговують на тепло без будь-яких взагалі затрат.

мій принцип! Я казав, що буду діставати будь-якими шляхами, але не від військових. Вони заслуговують на тепло без будь-яких взагалі затрат», – переконує Володя.

● **СВІДЧУ Й ЗВИНУВАЧУ!**

«Думала, що я в божевільні»: вчителька провела в полоні рашистів понад пів року

Катерина КОПАНЕВА, fakty.ua

Закінчення. Початок на с. 5

«КАЗАЛИ, ЩО ВЕЗУТЬ НАС ДО СИБІРУ ВІДБУДОВУВАТИ МІСТА»

– Співробітники сізо давали нам «завдання» – змушували співати російські патріотичні пісні, цілувати георгіївські стрічки, – продовжує Вікторія Андруша. – Постійно твердили нам, що ми «не поважаємо ветеранів Великої Вітчизняної війни, які воювали проти нацизму», що ми тепер самі «пропагуємо нацизм». На запитання про те, як ми пропагуємо нацизм, звісно, відповісти не могли. Змушували вивчати вірші про війну. Один із них – «Простіте, дорогіє расіяне». Іноді мені здавалося, що я не в сізо, а в божевільні. Окупанти перевіряли, чи вивчили ми вірші, іноді просили «вигадати під них душевну мелодію». Ми з дівчатами виконували ці безглузді завдання лише тому, що розуміли: мусимо дожити до обміну. Схоже, росіяни серйозно думали, що перевиховують нас. Вони навіть говорили щось про те, що «тут (серед нас) є з ким працювати» і що «повернуть нас до нормального життя». Окрім нотацій із серії «діди вою-

Вікторія, яка звикла сіяти «добре, вічне, мудре», навіть і уявити не могла, з яким злом їй у рашистів доведеться зіткнутися.

“ Ми говорили про побут, сім'ї, роботу, згадували улюблені фільми, книги, дитячі ігри. Це відволікало й допомагало не думати про те, що відбувається.

вали», вони постійно розповідали нам, що «за Радянського Союзу всім було добре», що «Україною править Захід» і що наш Президент – «американська маріонетка». Все – як за пропагандистською методичкою.

– Як вам вдавалося не збожеволіти в

цьому дурдомі?

– Насамперед сили давали думки про те, що вдома чекає сім'я. У мене не було зв'язку з рідними, але я була абсолютно впевнена, що вони роблять усе можливе, аби скоріше мене звідси витягти. Ми намагалися в жодному разі не вірити оку-

пантам, які розповідали, що «в Україні на вас ніхто не чекає», «ваша влада про вас забула» і так далі. Одним із способів вижити для нас із дівчатами були розмови про що завгодно, окрім війни та полону. Ми говорили про побут, сім'ї, роботу, згадували улюблені фільми, книги, дитячі ігри. Це відволікало й допомагало не думати про те, що відбувається. Пізніше, коли нас перевезли до жіночої колонії, я побачила там полонених, які тільки й говорили, що про обмін, Женевські конвенції. І зрозуміла, що ми з дівчатами все робили правильно. Не можна 24/7 думати лише про те, коли ж тебе обміняють, – так можна збожеволіти.

– У середині вересня нас перевезли до жіночої колонії, але за п'ять днів повернули назад у сізо. Потім знову кудись відправили, але це вже робила військова поліція. Коли я почула, що нас везуть у Брянську область, одразу подумала: «Недалеко ж кордон». Дві ночі поспіль мені снилося, як відчиняються двері й нам кажуть: «З речами на вихід». На третій день так і сталося. І хоча росіяни казали, що «везуть нас до Сибіру відбудувати міста», я вже здогадувалася, що може статися обмін. Дорогою ми познайомилися з полоненими, яких тримали в інших місцях. Розповідали одне одному, хто що пережив та хто як виживав. Напевно, найбільшим щастям було почути вітання українською мовою: «Раді вітати вас удома, в Україні». А потім – рідний голос мами в телефоні...

● ГОЛОС КРАЇНИ

Найспівучіший воїн України разом із побратимами хоче помститися росіянам за свого командира

25-річний військовослужбовець Юрій Городецький, який захищає нашу державу в одній бригаді з дружиною, батьком, братом і дядьком, прославився завдяки неймовірному голосу. Відео, де він співає, збирають сотні тисяч переглядів у соцмережах. Боєць мріє після Перемоги змінити військовий «піксель» на сценічний костюм

Ірина КРАВЧУК

Юрій Городецький із Марківки Одеської області пішов служити добровольцем ще у 2016 році. Тоді йому було лише 18. Каже, вже в перші дні у військовій частині всі зрозуміли, що без музики він не може: кожного дня о 6-й ранку хлопець будив побратимів гімном України, який виконував під гармоньку.

– Три роки відслужив. Усім дуже подобалися мої співи, тому командування намагалось якомога частіше відправляти мене на різні вокальні конкурси від військової частини. Потім рік працював на габаритних автомобілях в Одесі. Думав, що до служби не вернусь – звик до стабільності. Але склалося інакше: у 2020-му знову став до лав ЗСУ, – розповідає боєць.

Разом із Юрієм боронить Україну і його дружина, з якою познайомився в зоні ООС.

Юрій щовечора грає для своїх побратимів.

– У нас двоє дітей: 6-річний Володя і 3-літній Максимко. Телефонуюмо їм щоранку і щовечора. Вони розуміють, що мама з татом на роботі – захищають державу. З ними зараз бабуся. Мій батько, двоюрідний брат і дядько також приєдналися до нашої бригади, – розповідає військовий.

За словами захисника, за 10 місяців

Фото з особистого архіву Юрія ГОРОДЕЦЬКОГО.

Нині подружжя захисників України мріє про спільну відпустку, щоб побачитися з дітьми.

війни повністю переоцінив життя. 23 липня на Миколаївщині загинув його вірний друг, командир 28-ї бригади Віталій Гуляєв.

– Раніше думав про майбутнє, нині ж намагаюся жити сьогоднішнім, бо не знаю, що може статися наступної хвилини. Найгірше – втратити близьких.

Ми з побратимами дуже важко переживали втрату командира. Тепер хочемо за нього помститися. Український народ має пам'ятати всіх полеглих, – наголошує воїн.

Попри те, що Україна продовжує втрачати своїх Героїв, Юрій Городецький каже, що цієї зими теж маємо відчуття магію Різдва й родинне тепло, аби не падали духом.

– Не можна відмовляти близьким у маленькому святкуванні. З дружиною вже відправили дітям подарунки. Під час війни нема місця салютам і гучній музиці, але привітати один одного за вечерею необхідно. Ми з побратимами також щось придумуємо, навіть стилі накриємо, – каже військовий.

Боєць переконаний, що Україну нині неможливо здолати. За його словами, Перемога обов'язково буде за нами.

– Можливо війна не закінчиться у цьому році, але наш дух точно не згасне. Ми виженемо цих нелюдів з нашої землі, не завадять жодні вимикання світла чи брак води. У 2022-му українці згуртувалися, як ніколи раніше. Ніхто не бачив, щоб незнайомці так один за одного стояли. За це вдячний Богу, – зазначив воїн.

Після війни Юрій Городецький мріє поїхати в концертний тур по всій Україні. Каже, буде співати про Перемогу в кожному місті й селі, поки будуть сили і можливість.

– Уже почав потихеньку купувати необхідну апаратуру. Хочу побувати з піснею у різних куточках нашої країни. Обов'язково візьму з собою дружинку. Коли читаю коментарі шанувальників у соцмережах, розчулююсь і плачу. Сподіваюсь, все вдасться, – каже Юрій Городецький.

● ЩОБ ВІН ЗДОХ!

Путін відчуває хронічний біль через падіння з коня

Але, на жаль, не страждає на невиліковну хворобу

Василь КІТ

Про це повідомив співробітник розвідувальної служби Данії (FE) на ім'я Йоакім в інтерв'ю Berlingske. Він вважає, що Путін не страждає на невиліковну хворобу, а скоріше відчуває серйозний хронічний біль після кількох падінь і нещасних випадків. «Тому він намагається сидіти, міцно тримаючись за речі. Це для того, щоб полегшити біль», – зазначив співрозмовник.

Видання зазначає: різні ЗМІ раніше повідомляли, що Путін страждає від наслідків падіння з коня у 2000-х. Пізніше з'явилася інформація, що він також отримав травми під час занять дзюдо і хокеєм протягом останніх кількох років. Водночас FE вважає, що Путін раніше хворів на одну з форм раку й лікувався від неї, коли почав війну, що, можливо, і вплинуло на його рішення.

Втім, FE не очікує, що Путін по-

«Щоб полегшити біль, він намагається сидіти, міцно тримаючись за різні предмети».

мре від недуги, на яку страждає. Але з часом російська еліта може захотіти мати сильнішу людину біля керма. «У нас склалося стійке

враження, що частина еліти бачить, що вони йдуть неправильним шляхом», – додав співробітник данської розвідки.

● ОЦЕ ТАК ТАК!

У Кремлі істерика у зв'язку із заявами Меркель і Олланда

Канцлерка Німеччини у 2005–2021 роках Ангела Меркель знову повторила нещодавно озвучене нею твердження, що Мінські домовленості дали нашій країні час підготуватися до нового вторгнення РФ

Василь КІТ

«Україна використала цей період, щоб стати сильнішою, що ми бачимо сьогодні. Країна 2014–2015 років – це не та країна, яка є нині. І я сумніваюся, що НАТО тоді могло б зробити багато, щоб допомогти Україні, як це відбувається сьогодні», – заявила вона в інтерв'ю італійській газеті Corriere della Serra.

Цю заяву Меркель також підтвердив ще один учасник переговорів у Нормандському форматі, президента Франції у 2012–2017 роках Франсуа Олланд: «Так, Ангела Меркель у цьому має рацію. Мінські угоди на деякий час зупинили наступ росіян».

У Росії після заяв Меркель та Олланда чергова істерика. Пропагандисти з пулу так званих «воєнкорів» та політики з держдуми заявили, що Захід обдурило росію і дав можливість Україні наростити військові спроможності.

Путін каже, що ця заява стала для нього «абсолютно несподіваною» та «тою, що розчарує». А його шавка Лукашенко взагалі заяву Меркель назвав «огидною». «Дрібно, гидко, вона хоче бути у тренді», – прокоментував він це інтерв'ю.

● СІМ «Я»

У пошуках свята

– Мамо, чому ти така нервова? Щось сталося в тебе? – обережно запитує донька, вдивляючись мені в очі

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

М и з нею готуємо страви на новорічний стіл. Дітям хочеться святковості – вони люблять очікування дива, навіть якщо вже не вірять у казкових персонажів із торбами подарунків. Та й нам, дорослим, здається, що нова система відліку за календарем має бути ліпшою за стару. А тут ще й психологи наполегливо радять шукати відволікальні від війни моменти. Однак, як показує практика, ніякі поради не захистять від нервувань, коли лунають сирени тривоги. Щоразу не хочу, щоб вони полонили мої думки і щоб це відчували діти. Але як не дозволити собі тривожитися чи хоча б зменшити свої переживання до мінімуму, коли в твоїй країні війна?

Несподіваний порятунок знайшла у завданнях із дитсадка: треба зробити ялиночку, щоб прикрасити групу; непогано було б пришити шматок хутра до кофтини, щоб на новорічному ранку вона нагадувала одяг козеняти. Відкладала те все на останній момент, а коли взялася, то зрозуміла, як добре відволікає така праця, – заспокоює, перемикає увагу й переспрямовує думки в спокійніше русло. Як-не-як, а дитині, особливо дошкільняті, дуже важливо, який емоційний стан у рідних людей. Дорослий є в житті її опорою, за будь-яких обставин він має випромінювати впевненість у собі, життєрадісність, а як мінімум – спокій. «Хитає» маму чи тата – починають капризувати діти. Тому, щоб знайти й створити свято їм, треба почати із себе.

Все, що допомагає, дарує силу нам особисто, має бути в житті постійно, а особливо в умовах таких, як тепер в українців. Нехай це чаювання з рідною людиною чи лежання з книжкою на дивані. Або, можливо, похід із подругою по крамницях – якщо дає силу, настрій, заряд на майбутнє, то тримаймося за це міцно. Є потреба поділитися тривогами з тямущою людиною – вперед. Одним словом, турбуватися про себе дуже важливо. Набагато більше, ніж здається на перший погляд. Тоді й необхідне (хай навіть малюсіньке) свято вдасться.

Маєте свої відкриття, як жити з дітьми цікаво – діліться. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або tsikava.gazeta@gmail.com, а пошта: 43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2, «Цікава газета на вихідні».

● ТІЛЬКИ ФАКТ

Майже 60% українців підтримали дату святкування Різдва в Україні 25 грудня. Такі результати опитування в застосунку «Дія», в якому взяли участь понад 1,5 млн українців. Ці результати оголосив міністр культури та інформаційної політики Олександр Ткаченко.

● ЛЕГЕНДА

Не стало Короля футболу – Пеле

Серце єдиного у світі триразового чемпіона світу (1958, 1962, 1970) Едсона Арантіса ду Насіменту (справжнє ім'я і прізвище мегазірки) зупинилося на 83-му році

Фото із сайту fifa.com.

Петро ПАС

О станні дні життя легендарний футболіст провів у клініці «Альберт Ейнштейн», лікарі якої боролися з онкохворобою за порятунок мегазірки. Навіть перебуваючи на смертному одрі, він засуджував вторгнення путіна в Україну і молився за нашу країну...

“**Навіть перебуваючи на смертному одрі, він засуджував вторгнення путіна в Україну і молився за нашу країну...**”

Бразильська влада оголосила три дні жалоби в країні після смерті Короля футболу. Вчора відбулася багатотисячна хода, під час якої труну пронесли через район, де мешкає його 100-літня мати. А поховали легендарного Пеле на вертикальному цвинтарі Memorial Necropole Escumelica, місце на якому найкращий футболіст ХХ століття викупив багато років тому.

Дізнавшись про смерть легенди, влада Ріо-де-Жанейро підсвітила статую Христа-Спасителя у кольори бразильського прапора, щоб віддати данину пам'яті триразовому чемпіону світу у складі національної команди країни.

«А ви так зможете?». «Футболіст з іншої планети» мав і чудове почуття гумору.

«Він мав незвичайний образ, я дивився на нього як на інопланетянина», – згадав про свої зустрічі із Пеле головний тренер київського «Динамо» Мірча Луческу. На Чемпіонаті світу-1970 вони обмінялися футболками після матчу Бразилія – Румунія – 3:2, в якому Король двічі забив. Цю майку з №10 Луческу й досі зберігає вдома – і навіть ніколи не прав, щоб у неї назавжди встався піт Пеле.

Наша довідка

Пеле – єдиний футболіст в історії, який тричі вигравав ЧС як гравець (у 1958, 1962 та 1970 роках). Загалом

за збірну Бразилії він забив 77 голів у 92 іграх. Його рекорд протримався понад пів століття і нещодавно в Катарі на Мундіалі-2022 Неймар повторив досягнення легенди.

На клубному рівні Пеле грав за бразильський «Сантос», із яким двічі виграв Кубок Лібертадорес і Міжконтинентальний кубок (1962 і 1963), та американський «Нью-Йорк Космос». Крім того, Пеле був визнаний найкращим футболістом ХХ століття за версією ФІФА, World Soccer та France Football, а також найкращим спортсменом ХХ століття за версією МОК.

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Прийняти пологи у новорічну ніч допоміг... скайп

Адже карета естреної меддопомоги з породіллем застрягла у дорожній калюжі на Миколаївщині

Віталій Кім, у ситуації, що склалася, лікарі допомагали через месенджер skype (скайп).

За словами начальника управління охорони здоров'я Миколаївської ОВА Максима Безносенка, медиків «швидкої» зв'язалася з акушеркою жіночої консультації Новоодеської ЦРЛ Тетяною Любенко. Лікарка дистанційно допомогла медичній сестрі Бузької лікарні Лілії Сухорській прийняти пологи.

О 23.30 у жінки народилася здорова дівчинка вагою 3,8 кг. Маму і дочку доставили у пологовий лише рано-вранці 1 січня. Обидві почувалися добре.

Яна ОСАДЧА

Увечері 31 грудня у мешканки села Бузьке почалися пологи. Жінку повезли у лікарню на «швидкій», однак дорогою машина застрягла. Поки працівники ДСНС намагалися «звільнити» авто, дитя поспішало з'явитися на світ.

Як розповів голова Миколаївської обласної військової адміністрації

Фото із сайту pravda.com.ua.

Лікарка Тетяна Любенко приймала пологи онлайн.

«... нічого кращого немає, як тая мати молодая з своїм дитятком малим» (Тарас ШЕВЧЕНКО).

● ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!

Церковний календар на 2023 рік

Коли православні віряни відзначають великі церковні свята, пости, поминальні дні, тижні та інші важливі події християн

На початку 2023 року, 7 січня, православні святкують Різдво Христове (або 25 грудня), за ним 19 січня – Хрещення.

У квітні віряни відзначатимуть найважливіше свято – Великдень, або Світле Воскресіння Христове, яке у 2023 році припадає на 16 квітня.

ДВОНАДЕСЯТИ НЕПЕРЕХІДНІ СВЯТА:

- 7 січня – Різдво Христове;
- 19 січня – Хрещення Господнє (Богоявлення);
- 15 лютого – Стрітіння Господнє;
- 7 квітня – Благовіщення Пресвятої Богородиці;
- 19 серпня – Преображення Господнє;
- 28 серпня – Успіння Пресвятої Богородиці;
- 21 вересня – Різдво Пресвятої Богородиці;
- 27 вересня – Воздвиження Хреста Господнього;
- 4 грудня – Введення в храм Пресвятої Богородиці.

ДВОНАДЕСЯТИ ПЕРЕХІДНІ СВЯТА:

- 9 квітня – Вхід Господній до Єрусалима;
- 25 травня – Вознесіння Господнє;
- 4 червня – День Святої Трійці, П'ятидесятниця.

ВЕЛИКІ ЦЕРКОВНІ СВЯТА:

- 14 січня – Обрізання Господнє;
- 7 липня – Різдво Іоанна Предтечі;
- 12 липня – Святих апостолів Петра і Павла;
- 11 вересня – Усікновення глави Іоанна Предтечі;
- 14 жовтня – Покров Пресвятої Богородиці.

ЦЕРКОВНІ БАГАТОДЕННІ ПОСТИ:

- до 6 січня – триває Різдвяний піст, який розпочався 28 листопада 2022 року;
- з 27 лютого по 15 квітня – Великий піст;
- з 12 червня по 11 липня – Петрів піст;
- 14 по 27 серпня – Успенський піст;

Foto із сайту telegraf.com

- з 28 листопада 2023 року по 6 січня 2024 року – Різдвяний піст.

ЦЕРКОВНІ ОДНОДЕННІ ПОСТИ:

- 18 січня – Хрещенський святвечір (Навечір'я Богоявлення);
- 11 вересня – Усікновення глави Іоанна Предтечі;
- 27 вересня – Воздвиження Хреста Господнього;
- Усі середи та п'ятниці, за винятком суцільних тижнів та свят.

СУЦІЛЬНІ ТИЖНІ:

- 7–17 січня – Святки;
- з 6 лютого по 12 лютого – Митаря та Фарисея;
- з 20 лютого по 26 лютого – Сиропусний (Масниця);
- з 17 квітня по 23 квітня – Великодній (Світлий);
- з 5 червня по 11 червня – Троїцький.

БАТЬКІВСЬКІ СУБОТИ:

- 18 лютого – субота м'ясопуста (Вселенська батьківська субота);
- 11 березня – субота 2-го тижня Великого посту;
- 18 березня – субота 3-го тижня Великого посту;
- 25 березня – субота 4-го тижня Великого посту;
- 25 квітня – Радониця;
- 9 травня – поминання померлих воїнів;
- 3 червня – Троїцька батьківська субота;
- 28 жовтня – Дмитрівська батьківська субота.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

«А перший же празник – то Різдво Христове...»

Це свято є першим не лише за календарем, а й духовно. Різдво Христове – символ очищення, воно виводить нас із темряви до світла, зцілює наші душі, дарує надію, об'єднуючи в єдину могутню християнську родину. А своїх найдорожчих за святковим столом господиням завжди хочеться почастувати різдвяними смаколиками. Нехай вони вдаються!

Foto із сайту nazaccent.com.

На Різдво традиційно готували найсмачніші наїдки.

САЛАТ «СВЯТКОВИЙ НАСТРІЙ»

Інгредієнти: 2–3 варені яйця, 150 г крабових паличок, 2–3 свіжі помідори, 100 г твердого сиру, 1–2 зубки часнику, майонез.

Приготування. Яйця, крабові палички і помідори нарізати кубиками або соломкою. На крупній тертці натерти 100 г твердого сиру. Змішати всі складники, заправити майонезом, у який попередньо потерти або вичавити через прес 1–2 зубчики часнику. Прикрасити листям салату, зеленню кропу або петрушки. Можна посипати кедровими або подрібненими волоськими горішками, маслинами.

ФАРШИРОВАНІ ГРИБИ В БЕКОНІ

Інгредієнти: 15 великих печериць, 20 скибочок бекону, 1 цибулина, 100 г твердого сиру, 1 куряче філе, сіль та перець – до смаку.

Приготування. У грибів акуратно видалити ніжки і пошаткувати їх та цибулину. Подрібнити кілька скибочок бекону, злегка підсмажити, вспати нарізане маленькими шматочками куряче філе, а через 7–8 хвилин додати цибулю і печериці, спасерувати все разом ще 7–8 хвилин. Капелюшки грибів обгорнути смужкою бекону і наповнити начинкою. Зверху присипати тертим сиром, викласти на змащене деко і поставити в духовку, розігріту до 180 градусів, приблизно на 25 хвилин.

ТУШКОВАНА ЯЛОВИЧИНА ІЗ СОЛОДКИМ ПЕРЦЕМ

Інгредієнти: 800 г яловичини, 2 цибулини, 3 болгарські перці різних кольорів, 2 помідори, 2 ст. л. кетчупу, 100 мл води, сіль та перець – до смаку, олія для смаження.

Приготування. М'ясо пократити тонкими брусочками, цибулю – півкільцями, перець – смужками. Помідори порізати кубиками. Розігріти сковорідку з олією, всипати м'ясо і цибулю та обсмажувати на великому вогні 5–7 хвилин. Потім влити воду, зменшити вогонь до

мінімуму і тушкувати 50 хвилин, після чого додати перець, помідори і кетчуп. Готувати ще приблизно 15 хвилин.

ОКІСТ «ПІКАНТНИЙ»

Інгредієнти: 1–1,5 кг карбонату свинячого (краще зі шкіркою), 3–4 ст. л. майонезу, 1 ст. л. гірчиці «Діжонської», 2–3 зубочки часнику, мелені імбир та розмарин, 30 мл олії, сіль та перець – за смаком.

Приготування. Свинину промити, обсушити, шкірку нарізати акуратними ромбиками. Обсипати приправами, натерти м'ясо часником і обмазати майонезом. Залишити на 2–3 години в холодному місці для маринування. Перекласти свинину у вогнетривку форму, долити 100–200 мл води і запікати у духовці близько години, регулярно поливаючи соком, що виділяється. Проткнути шпажкою: якщо на проколі немає червоної рідини – м'ясо готове. Нарізати на рівні шматки і подавати до столу. На гарнір підійде картопляне пюре, тушкованою кисла капуста і навіть маринувана брусниця.

КРУЧЕНИКИ

Інгредієнти: 0,5 кг яловичої вирізки, 100 г сала, 3 яйця, 1 ст. л. смальцю, 1 солоний огірок, 1 картоплина, 2 ст. л. борошна, перець та сіль – до смаку.

Приготування. М'ясо розрізати на 4 пласкі шматки завбільшки з долоню, відбити, посолити й поперчити. Огірки, сало, 2 зварені круто яйця, картоплю нарізати соломкою. На кожен шматок м'яса покласти брусочки яйця, солоного огірка, картоплі і смужку сала. Згорнути рулетик, перев'язати ниткою зі скріпяти зубочисткою. Кожен рулетик змастити злегка збитим яйцем і запанірувати в борошні. Завиванці обсмажити у смальці, зняти нитки (зубочистки), скласти в товстостінний сотейник, залити окропом так, щоб вода повністю їх покрила. Тушкувати на середньому вогні до готовності. Подавати з картопляним пюре, поливши соком, що утворився при тушкуванні.

Підписуйтесь на наш Telegram-канал **Рецепти Кухня**

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик
«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».
Головний редактор і відповідальний за випуск – ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.
Зареєстрована 6 листопада 2017 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:
43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефони редакції:
066 82 47 160, 096 77 31 037

ТЗОВ «Газета «Волинь»

п/р UA83305299000026007000803281

КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний. Обсяг – 3 друковані аркуші

Передплатні індекси: 60304, 60306 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)
Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р 06.11.2017 р.
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.
РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.
Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 7.

• **ДО СЛІЗ**

Нескорений воїн у променях сонця, розставання на вокзалі і весільна фотосесія після ракетного обстрілу

У перелік 20 найкращих світлин 2022 року за версією впливового британського видання The Guardian потрапили три фото з України. Англійські журналісти також розповіли історію цих світлин

з одного вікна. Біля вікна потяга стояв чоловік, який емоційно прощався з коханою через скло.

«Я відклав камеру. Це могло бути їхнє останнє прощання. І я не мав права його переривати. Але чоловік мені кивнув, теж почав фотографувати. Несподівано помітив, що плачу за камерою. Коли поїзд рушив, чоловік ішов за ним уздовж платформи. Коли ж уже відстав, повернувся до мене зі сльозами на очах. Ми стояли разом мовчки», – пригадує Сальван Джорджес.

Фото Сальвана Джорджеса, The Washington Post.

«Це могло бути їхнє останнє прощання...»

Лія ЛІС

ЕМОЦІЙНЕ ПРОЩАННЯ БІЛЯ ВАГОНА ПОТЯГА

На цьому знімку подружжя, яке прощається на залізничному вокзалі в Одесі. Сальван Джорджес зробив його 5 березня.

Фотограф йшов по перону, коли побачив світло

Я помітив, що плачу за камерою. Коли потяг рушив, чоловік ішов за ним уздовж платформи. Коли ж уже відстав, повернувся до мене зі сльозами на очах.

Фото Дмитра КОЗАЦЬКОГО.

На цій світлині Козацький закарбував військового, що перебуває в підвалах заводу «Азовсталь» і ловить промені сонця.

СОЛДАТ НА МЕТАЛУРГІЙНОМУ ЗАВОДІ «АЗОВСТАЛЬ» В ОБЛОЗІ

Це легендарне фото зробив захисник «Азовстали» та колишній борець полку «Азов» Дмитро Козацький із позивним Орест у

Маріуполі 16 травня. На знімку зображений воїн у променях сонця на «Азовсталі» за кілька днів до виходу українських військових з

території меткомбінату. З початку вторгнення азовці, морпіхи, прикордонники, тероборона, патрульні поліцейські та інші бійці три місяці обороняли Маріуполь від російських окупантів. Коли місто було повністю оточене, останньою «фортецею» залишився комбінат «Азовсталь».

«Страждання жителів Маріуполя стали однією з визначальних історій війни. Під час багатомісячної облоги загинули тисячі його мешканців, місто майже повністю знищили. На металургійному комбінаті «Азовсталь» трималися останні осередки опору Маріуполя. У тунелях і складах заводу разом ховалися військові та сотні мирних жителів», – зазначили у The Guardian.

Дмитро Козацький ділився фотографіями з «Азовстали» і зняв там короткометражний фільм. Його та 214 інших захисників Маріуполя звільнили з полону під час обміну 21 вересня.

МОЛОДЯТА ОДРУЖУЮТЬСЯ СЕРЕД РУІН У ХАРКОВІ

Харківський фотограф Сергій Бобок зафіксував весілля 3 квітня після російського обстрілу. На світлині – медсестра Анастасія Грачова та лікар Антон Соколов. У перші дні вторгнення вони рятували людей, які залишилися в Харкові, і стали волонтерами.

Антон освідчився Анастасії наприкінці лютого, після 2 років стосунків. Весільна церемонія пройшла на станції метро «Університет», яку використовували як укриття. А весільна фотосесія закоханих серед зруйнованих будівель облетіла соцмережі.

«Це фото про кохання – наше бажання бути поруч у часи небезпеки. Я раз за разом бачив це в Харкові: батьки ховали дітей від бомбардувань; сусіди допомагали одне одному; лікар два тижні жив у лікарні, щоб допомогти якомога більшій кількості постраждалих. Але це також світлина про стійкість і незламність харків'ян, незважаючи на смерть, руйнування та величезні втрати», – каже Сергій Бобок.

Фото Сергія БОБОКА.

«Це фото про кохання – також про стійкість і незламність харків'ян, незважаючи на смерть, руйнування та величезні втрати».

• **ХОЧЕТЕ – ВІРТЕ, А КРАЩЕ – ПЕРЕВІРТЕ**

Фотоколаж із сайту stovoidilo.ua.

Зеленський буде на коні, а путін поводитиметься, як пацюк, загнаний у глухий кут.

Що віщують зорі для Зеленського і путіна

Нас спробують всадити за стіл переговорів, але 2023 року остаточного закінчення війни не буде. Українцям треба сподіватися на себе, подарунків від долі чекати не варто. Рятуватимемо себе і країну. Це рік згуртування нації, впертого та повільного відновлення кордонів України 1991-го

Олена МАКСИМОВА, астрологиня, прогноз на сайті gazeta.ua

Фото із сайту gazeta.ua.

У 2023-му 70-літній російський президент володимир путін поводитиметься, як пацюк, загнаний у глухий кут, – агресивно, хитро й відчайдушно. Боятиметься за власне майбутнє, але мілітаристських настроїв не зречеться. Бо не готовий спитися без перемоги. Благодатне про переговори, готуватиме плацдарм для відступу й уникатиме особистої зустрічі із Зеленським.

Народне невдоволення налякає путіна. Абсолютні невдачі на полі бою дратуватимуть. Нервове виснаження позначиться на здоров'ї.

Інстинкт самозбереження візьме гору. Боятиметься за власне життя. Рідко з'являтиметься на публіці, найчастіше його показуватимуть на постановочних відео. Реального путіна ми не бачитимемо. Замість нього іздитимуть двійники. Замахи на життя будуть, але реалізувати їх не вдасться.

А ось Президент України, 44-річний Володимир Зеленський, завойовуватиме серця людей у всьому світі. З країни не виїжджатиме. Високопоставлених гостей кликатиме до себе. За своє життя боятиметься, але в бункері ховатися не буде. Навпаки – стане ближчим до людей.

Більшість складних завдань передаватиме колегам. Особисті рішення будуть невдали. Щось змусить його перейматися через власні фінанси. Можливо, буде завдано шкоди його майну. Президент може цілком покладатися на дружину Олену. Це сильний партнер по життю. Вона триматиметься за обох, коли в нього бракуватиме сил та опускатимуться руки.

Усміхніться!

:))):))

Як підвищити рівень охорони здоров'я? Та просто. Нехай випускники медичних вишів перші три роки лікують своїх викладачів.

:))):))

Найбільш набожні люди в Україні – СБУ! Коли не відкриєш стрічку новин, а вони щоранку – до церкви! Оце я розумію!